

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranger. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebueta

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 6, PRINCIPAL
EXPRESSA
CARRER DE FORTANER, CUB 2 VES
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPRENTA, 2.290

ANY X.-NUM. 3.006 BARCELONA, DIVENDRES 6 DE JUNY DE 1913 UN NÚMERO, 5 CENTIM

Catalans, alerta!

LA MOFA

Noves alarmants.-El projecte de Mancomunitats en perill.-Se tracta de destruir el projecte mitjançant esmenes en coses essencials.-En Pere Corominas i en Carner han marxat precipitadament cap a Madrid.

Per conducte autoritzadíssim i absolutament fidedigne acabem de rebre gravíssimes noves sobre la situació del projecte de Mancomunitats en el Senat. Ara resulta que tots els optimistes dels darrers dies eren un engany indigne, afrentós, miserable.

Mentres en Montero Ríos feia veure que oedia que ja no posaria dificultats a l'aprovació del projecte, en realitat estava en tractes amb els elements anticatalans que s'han proposat enfonsar-lo del tot en l'alta Cambra. Tot això s'ha portat callat, amb el secret innoble de l'intriga, per a que els senadors catalans, confiant en l'honoradesa de les paraules donades i en el compliment de les promeses fetes, no se n'adonessin a temps i es trobessin sobtats i vençuts per les subterranies maniobres malifeuses grosses s'han començades en la política espanyola. Però com aquesta cap. Ja veurem, emperò, qui tindrà la darrera paraula. Ja veurem si el nostre poble aguantarà la mofa tant pacientment, tant covardament, com la gent de Madrid se pensa!

Això que ara està passant ja ens ho teníem. Quan, dies enrera, canvià de sobre l'aspecte de la qüestió de les Mancomunitats, i els negres pessimistes esdevingueren miraculosament optimistes enrosats, EL POBLE CATALA va escriure un breu article editorial titulat «Ombrisme», en el qual se deia lo que a continuació reproduïm:

«Tot i reconeixent que la qüestió està envoltada d'ombres, hem de dir que hi ha moltes raons per a sospitar que l'última millora de l'aspecte de la qüestió és enganyosa. Cal tenir en compte que en Montero Ríos, ja en vida don Canalejas, no demanava que'l projecte fos rebutjat, sinó que proposava unes esmenes que'l destruïen per complet.

«I bé: consistirà el plan en fer aprovar pel Senat les esmenes proposades per en Montero Ríos? Molt ens ho temem. En aquest cas, l'engany fóra pitjor que rebutjant-se'l projecte, i la mofa a Catalunya resultaria més vil i més intolerable que mai.

Les nostres sospites se confirmen. Sota ficcions hipòcrites, l'hostilitat dels senadors envers el projecte de Mancomu-

nitats i envers les aspiracions catalanes és formidable. Els nostres enemics creuen que, exigint que hi hagi el quorume en la votació definitiva del projecte, l'aprovació d'aquest és impossible: el quorume no hi serà. Mes comprenen que aqueixa arma que volen usar és perillosa i que amb la mateixa arma els senadors catalans poden enfonsar l'esdevenidor altres projectes de llei. Per això s'ha pensat utilitzar un altre mèdi, no tant brutal, però més baix i més intolerable que l'esmentat. S'ha pensat que amb unes quantes esmenes se pot treure del projecte tot lo bo que té, tota la part que representa una satisfacció a Catalunya. D'aquesta manera no caldrà rebutjar el projecte perquè se l'hauria desnaturat, se l'hauria convertit en una cosa sense valor, perfectament despreciable.

Tal és el cop que està tramant-se a Madrid, entre els xiu-xueigs i entre les ombres. El comte de Romanones, com sempre, no sab què fer, no està acabat de decidir. Però és tant amic de les baixes habilitats, que qui sab si se decaia cap a la solució (i) d'empèlar en el projecte esmenes que'l matin.

Quan aqueixos treballs subterranis i ocults ja estaven molt avançats, els representants catalans n'havien tingut notícia, i totseguit s'han posat a treballar amb l'intent d'evitar la traïdoria. Hi seran a temps? Aconseguiran que's realitzi la mofa desvergonyida i sagnant a Catalunya? Es aventuram a avançar cap judici. Mes el cor ens diu que Catalunya serà enganyada i befada una vegada més.

Davant les noves que ahir vingueren de Madrid, diversos homes eminents de la nostra terra celebraren llargues conferències. Unànimement regonegueren la gravetat de la situació.

Per conseqüència d'aquestes conferències, els nostres il·lustres amics els diputats a Corts en Pere Corominas i en Jaume Carner, determinaren marxar cap a Madrid sense perdre temps. Malgrat tenir assumptes particulars i professionals que demanaven sa presència a Barcelona, en Carner i en Corominas no vacil·laren un moment, i ahir mateix, en el

rápid del vespre, marxaren cap a la capital d'Espanya. Podem dir que's mostraven fonament indignats per la jugada fraudulosa de que a Madrid volen fer víctima a la nostra terra.

Tant bon punt els nostres dos eminents correligionaris arriben a Madrid, conforerçaran amb l'Abad i després amb el comte de Romanones.

Està segurament relacionat amb lo que acabem d'explicar el següent solt de darrera hora que ahir al vespre publicava «La Veu de Catalunya»:

«El senyor Collaso va a Madrid cridat pel quef del govern. — Aquesta tarda, el senyor Mir i Miró ha rebut un recado per telefon de que anés desseguida a l'alcaldia a encarregar-se de la via, perquè el senyor Collaso se n'havia d'anar a Madrid amb l'express del vespre.

«La noticia ha causat sorpresa perquè a primera hora de la tarda, el senyor Collaso havia parlat amb els periodistes i no's havia dit res del viatge.

«Sembla que, posteriorment, ha rebut —per telefon— l'encarrec del comte de Romanones de que amb la més gran urgència anés a Madrid.

«Se deia per Cà la Ciutat que'l quef del Govern necessitava l'opinió dels senadors catalans sobre les Mancomunitats i volia tenir d'una manera especial la del senyor Collaso.»

I bé, catalans: si la maniobra que està fent-se a Madrid va endavant cap a manifestar amb energia la nostra vil protesta, la mesura és plena temps ha, i aquesta nova mofa cruel no podem consentir-la. No pensem ja en el projecte precisament, el qual sols és una infima part de lo que se'ns deu com a homes i com a poble. Pensem en què'l triomf de la Mancomunitat és una qüestió d'honor per a la política catalana, i no podem renunciar-hi sense perdre en dignitat molt més del que'l projecte val. Si l'atenció se consuma haurem de llançar lluny de nosaltres aqueixa prudència humil que sols ens ha servit per a augmentar l'audacia dels enemics i fer creixer la llista innumerable dels agravis a la patria catalana.

és un petit paradís artificial. No, no, bé els berrets en els cines que per això són llocs de frevolitat, fira d'amors, recó de vanitats i visió agradable mes aviat de la dona que tenim al costat que de les tonteries dramàtiques de la tela.

Lo que's té de demanar és la modificació del cine. En lloc de rengleres de cadires, petites taules i en elles una copa de qualsevol dels divins licores de les nostres dies per a, al buidar-la, fer veure que brindem per ella, a una dona de berret tant ample que podria amagar ben bé dos caps, com una ombrel·la.

Ciudadans! Treballadors!

Acudiu tots com un sol home al Gran miting

que per a protestar de la política imperialista del govern, tindrà lloc el prop vinent diumenge, dia 8, a les 10 del matí, al Teatre del Triomf.

Hi parlaran els senyors Ribera i Rovira, Comaposada, Nin i Gilabert. Per la pau, la llibertat i la justícia, no hi manqueu!

FILLS DE F. MAS SARDÀ
BANCA DEL CENTRE, 22 - BARCELONA

Negociem els cupons Interior i Amoritzable 4 per 100, rendiment primer juliol.

En Lerroux i en Melquiades

Per la patria i pel rei

Hem de refermar-nos en les declaracions fetes. Som respectuosos amb aquelles evolucions que conduïxen als homes a un fi gran, a fer quelcom que marca definitivament la seva petjada en l'història dels pobles. Però hem de repetir la nostra mes vement disconformitat contra'ls que, ambiciosos desenfrenats, cauen en les mes indignes i baixes adulacions per a conquerir un lloc en el govern de la nació.

En aquestes caigudes no hi ha res noble, no s'hi veu mes que un afany desmesurat de governar o de conservar el favor dels que governen.

El gest den Lerroux, regoneixent una altra vegada, en una sola jornada parlamentària, els mèrits i virtuts den Maurra, a qui tantes vegades ho ha negat tot, és el gest mes indign que coneixem entre'ls polítics de representació contemporanis; les paraules seves de que ell ha col·laborat al govern de la monarquia fent abortir d'ugues vagues generals, no té nom; el trobar bé l'afusellament del desgraciat fogoner del «Numancia» per allò de la disciplina militar, és d'un cinisme sense precedents, posades aquestes paraules en boca d'un home que's diu revolucionari. Quina ètica republicana i revolucionària és la d'aquest home? Quina és la seva ètica política?

El cas de 1909 es repeteix. Allavors no's feu la revolució veritat perquè així no convingué a certs revolucionaris, després s'eviten dues vagues generals per a estalviar trastorns a la patria—en aquest cas la patria és la monarquia—i mes tard es troba bé l'afusellament d'un home. La disciplina! la patria!

Això és una farsa. Aquí no hi ha altra disciplina i altra patria que l'estar bé amb els que governen. De la mateixa manera que s'adua a en Maurra amb miras al dia de demà, se recorda als liberals els mèrits contrets per a disfrutar el favor com fins avui.

La disciplina? El senyor Lerroux que troba bé la mort del mariner del «Numancia», deu trobar també molt malament que amb motius dels motins militars francesos no s'hagi restablert la disciplina per medi de la sang. Afortunadament a la República francesa, entenen la disciplina i el patriotisme d'una manera mes humanitària, sinó a hores d'ara ja haurien caigut sota la pólvora alguns centenars d'homes.

Però si en Lerroux ha comès un delict contra les seves idees republicanes —perquè volen creure que'n té—arrosegant la seva bandera pel lloc, en Melquiades Alvarez ha comès també un manament.

Quin deliri! quina desprecupació! Ja no cab mes franquesa ni mes descaro. «Vull governar». «Els meus quasi correligionaris». «El rei millor que en Maurra». La monarquia havia quedat abandonada després del discurs del quef conservador, puix en Romanones, mediocre, no havia sabut sortir a la seva defensa, i venen en Lerroux i l'Alvarez, dos republicans i tornen pels furs d'aquesta monarquia. Bonic espectacle! Espectacle que revolta les consciències republicanes! En moments que la monarquia tambaleja, quan els seus enemics han d'extremar els atacs, aqueixos deserten i es posen al seu costat.

Va estar molt bé, molt bé en Romanones al contestar humorísticament a don Melquiades:

—Vaja, senyor Alvarez, decideb's de una vegada.

Si, ja's decidirà, ho està ja de temps, però espera el moment oportú de fer-se pagar el servei esplèndidament, en detriment del mateix comte de Romanones.

Per a arribar a aquest fi somniat, adula com el mes incondicional i parassit dels monàrquics la persona i els actes del monarca, descendeix tant que fa fàstic i repugnància.

Mai havíem vist una desprecupació semblant. Sembla que hi hagi una cursa o un pugilat per a fer-se ben veure dels dispensadors de mercès.

Tot el discurs den Lerroux, tot el discurs den Melquiades, no han tingut altre fi que aquest. S'extén la crisi de les idees, però la dels homes ja no és crisi, és dissolució, anul·lament, la mes terrible i desesperadora de les corrupcions en algun cas.

P. de P.

La frèvola gasetilla

La ciutat del silenci

El Municipi de Xicagó vol que la ciutat sotmesa a la seva administració sigui la ciutat del silenci, la ciutat ideal per als que pateixen de mal de cap o de neurastènia.

petites gribles que no deixin als seus habitants estirar el coll per a fer el moviment que acompanya la cantarella, o bé els tallaran de petita una de les cordes vocals amb lo qual seran mauts per tota la vida. El que no faci això — han afegit — pagarà cinc dollars per cada cant.

D'aquesta feia han desaparegut els galls en la poderosa ciutat de Xicagó.

L'aplec de la sardana

(Any VII)

Diumenge vinent tindrà lloc a Vallvidrera aquesta patriòtica festa anyal.

Rebem de la Comissió Executiva un elegant programa que copiem a continuació:

SALUTACIÓ.

Que siga la Festa de l'Aplec ben serena per a tots nosaltres. Que les pinedes d'aquesta dolça Vall ens penetrin amb la seva aroma sanitària i ens portin a esports de llavi la paraula càlida de la Jovenesa; a florir d'ulls la mirada intensa i prometedora per a l'estimada; i en els replècs més fons del nostre sentiment, endins, endins... fins a trobar l'ànima adolorida, sàpiga despertar amb fortalesa aquell Amor dels amors per a la nostra dolça Catalunya. I ara, patriota va a començar la Festa. Tots hi som perquè tots hi cabem. Fixa bé la mirada per damunt de la multitud. Veus la gentada immensa que germanívolament es dona les mans? Fixa-hi bé: Dancen... Cada hu dança i saltironeja com millor l'hi plau. Virin a dreta o tornin a esquerra, mai l'un destorba a l'altre. La gran rotllana giravolta ben segura, ben pesant i n's contorba. La gran rotllana es mou empenya per un sol ritme. Fixa-hi bé: Catalunya.

Ordre de la festa

Matí. — A les onze: Hi ha hagut un mistic a Catalunya, que no per humil, ha d'esser oblidat. Es aquest en Pep Ventura. «L'Aplec» li rendeix tribut d'homenaje i vol que'l primer rellot de la tornada siga executant, en la era de l'església, una de les seves obres estimables, la delitosa sardana «A Nuria».

En la «Quinta Jovana», galanament cedida per son propietari don Ramon Miralles, seguirà el programa amb la següent distribució:

«L'Aplec de la Sardana», Guiteras.

El lleurejat «Esbart Català de Danceres», dirigit per l'Aureli Campmany, executarà els següents ballets populars:

Contrapàs (del Pallars); Dança (de Castellserol); Ball de Gitanes (del Penadís); — Sardanes: Records de ma terra; Serra; Virolay; Marçot; Grèbol (Sard Henotica); Morera.

Tarde. — A les quatre: A la «Plaça de Dalt» de Vallvidrera, s'hi celebrerà la festa de consuetud, en honor als mestres compositors de sardanes, executant-se'l següent programa, tot ell de sardanes inèdites i expressament escrites per a l'Aplec.

La Xica de Casa, Morera; Esclat d'amor, Pedrola; Cançó del Juglar, Lleón; Hora Serena, F. d'A. Font; Entre el Boscatge, M. Serra.

A continuació s'executarà la sardana «Patria Jove», lletra de J. Sanxo Farreres, música den Arthur Marçot, que serà ballada com a «Sardana de les Gardanes», i serà preferentment dedicada an els guanyadors de les «Tres Artístiques Gardanes» que, com de costum, seran sortejades.

La notable «Schola Orpheonica», dirigida pel mestre Arthur Marçot, que junt amb la cobla «La Principal de Perelada» haurà executat la precedent sardana, cantarà les següents cançons populars:

Muntanyes Regalades, Sanxo Marraco; La Nit de Sant Joan, Esquerrià; La Calma, Guanyabens; La Lluna, Borrás de Palau; Sota de l'Olm, Morera.

Acabarà la festa de l'Aplec amb les sardanes: Sota els pins, J. Serra; Jovenirola, Pujol; Sempre teval, Morera.

ADHESIONS:

Centre Català de Sabadell; Lliga Regionalista de Sabadell; Oriol Català, Unió Catalanista; Centre Nacionalista Republicà de Barcelona; Ateneu Autonomista del districte VI «Fivaller».

El valent setmanari «Renaixement» assistirà en corporació a l'Aplec i publicarà un extraordinari dedicat a la festa, que ademés de la sardana completa «Patria Jove», música del mestre Marçot, lletra den Sanxo Farreres, publicarà poesies i prosas den Guimerà, Iglesias, Maragall, Parramon i Castany, etc.

L'Associació Autonomista «Catalunya», treurà per primera volta la seva bandera del lloc social, per a assistir a l'Aplec.

Assistiràn també amb bandera a la festa de la nostra dansa nacional, les següents entitats: Ateneu Gracienc d'U. F. N. R.; Centre Nacionalista Republicà de Gràcia; Ateneu Obrer del districte II; Ateneu Obrer del III districte, Oriol Gracienc; Associació Catalana de Beneficència; Foment Autonomista Català; Escola Chor Infantil i Caixa d'Estalvis «Mosen Cinto»; Associació Nacionalista Catalana.

Paro's regidors d'aquella ciutat son radicals en els seus determinis. Els amos dels galls — han dit — o bé els tancaran en

La Secció de propaganda del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria, fa avinent que la bandera del Centre assistirà a la patriòtica festa de l'Aplec de la Sardana, i els que la vulguin acompanyar poden passar pel local social ont se'ls donaràn detalls.

En els aparadors de la casa Pons i Cañero, han quedat exposades unes artístiques garlandes i llacades recordatòries de l'Aplec de la Sardana, regudes al pinzell del notable pintor Fè d'Afeme.

Son moltes les entitats catalanistes que han sospès tota festa en el seu local, per al proper diumenge, a la tarde, amb el fi de portar una representació ben nodrida a l'Aplec.

La queixa d'uns soldats

Hem rebut diverses cartes de soldats catalans residents al Nord d'Àfrica. La que a continuació publicuem ens ha sigut portada a aquesta Redacció, recomanada i assegurada la seva autenticitat. Heus-aquí lo que diu, que traslladem a tots els diputats catalans, per a que posin remei a les coses que's denuncien:

«Meillà, primer de juny de 1913.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA Barcelona.

Disculpi senyor Desitjariem de sa amabilitat es fes eco en el diari de sa digna direcció de nostres justes queixes:

«En el cas, senyor Director, que nosaltres que portem 27 mesos de servei en el regiment d'infanteria de Meillà, núm. 59, i havent sofert ja els rigors d'una campanya, sovint patit set, gana i són, havent aguantat alguna, vent i totes les calamitats que's puguin imaginar, no s'ens llicencia, i en canvi els de la mateixa quinta que serveixen a la península, estan ja a casa seva i molts de la quinta de l'onz estan gosant de permís. Es això just? Però no és sols això, sinó que fa pocs dies sortí una R. O. dient que serien llicenciats tots els que estiguessin dintre els tres anys de servei. Això va portar molta alegria a nostres cases, que després al veure que no arribàvem s'ha convertit en tristesa. Que pensaràn els nostres pares que passa a Meillà al veure que no's llicencien els seus fills?»

Avui a Meillà tenim de passar per la tristesa de veure que'ls regiments de Saboya i Wad-Ras, llicencien a tota la seva quinta del 10-11, amb pretext de que són expedicionaris, en canvi nosaltres, els de guarnició, llicenciem no mes els obrants de plantilla que són escassament cent noranta cinc. Es que no som nosaltres de la mateixa quinta? Es que no tenim igual que'ls demés el dret de gosar de la companyia dels nostres pares?

Esperem, senyor Director, que'ls diputats per Catalunya s'interessaran per a que acabi la nostra anòmala situació i que acolliran en les columnes del diari que voem tan dignament dirigir, les nostres queixes, i dant-hi les gracies anticipadament es despedeix son affm. S. S.

Tri nom de cinc cents catalans dels regiments de Seriola, Africa, S. Fernando i Meillà.

L. S. C. a

SOCIETAT CATALANA D'EDICIONS

Els subscriptors que vulguin recullir personalment el primer volum del present semestral, «La qüestió catalana», den Pi i Margall (escrits i discursos), amb pòlex den Rovira i Virgili, poden passar des d'avui, divendres, de 4 a 8, pel local de la S. C. d'E. (Tallers, 46, primer), ont els serà entregat el llibre mitjançant la presentació del corresponent val. Amb una pesseta d'augment, s'entregarà l'exemplar enquadernat en tela.

Des de Figueres

Els lerrouxistes i la substitució dels consums

«El Progreso» d'aquesta ciutat ha publicat una correspondència maliciosa als federals de Figueres perquè s'oposin a que'l seu Ajuntament implantés la substitució de l'impost de consums.

Els federals d'aquesta ciutat son contraris de la substitució immediata, a Figueres, i la defensarien a Barcelona; ben al revés dels lerrouxistes que son contraris de la substitució a Barcelona i ens la voldrien implantar a Figueres. Quan aquesta qüestió estava plantejada a Barcelona, «El Progreso» escrigué contra la substitució dels consums, entre altres coses, lo següent:

«Afortunadament el Partid Radical de Barcelona, es mayor de edad y no ha trabajado la plúrida con la fealdad que se hubiera descuido.

Aquesta plúrida si se l'hagués empenyada el municipi de Barcelona li produiria un benefici de sis milions abonats per l'Estat. Pro a Figueres no's produirà cap benefici; l'Estat no abonaria res. No obstant els lerrouxistes volen endossar-nos la plúrida que ells rellutjaren.

Així com a Barcelona hi anà anys enrera en Lerroux a redimir al epítoles, a Figueres, de redentors, n'havíngut varis; entre ells, hi ha el més autor de la correspondència que publicava «El Progreso» del illuz.

La qüestió dels consums de Figueres es la mateixa que's va plantejar a Sant Feliu

ECOS

EN aquestes dies en que tots, des del rei a l'últim dels ciutadans es declaren liberals i en Maurra és residenciat per demanar una dictadura, els nostres amics don Oriol Martorell i don Frederic Urrecha, clamen per una tirania. No fan aquesta demanda ni contra'l pensament, ni contra la consciència. Com uns Savonaroles clamen contra certes pompes i vanitats femenines, pregant a les autoritats competents, l'un, en Martorell, que's prohibeixi l'us de certes agulles perilloses en els berrets de les senyores, i l'altre, l'Urrecha, que tornin a tenir vigència les disposicions gometatives que ordenaven descombrir-se a les dames en els cines.

Però no temen els nostres amics que'ls pocs moments propis per a diàlegs galants, acabin de desaparèixer amb l'aplicació d'aquestes burgeses autoritats? Un berret perillós o impertinent se fa propi a un epígrama i de l'epígrama el maridatgal salen agulles i l'ingeni i l'amor. Si d'ençà que la poetica fa de Celestina a l'amor s'ha parlat de les sagetes de Cupido, i perquè alguna volta aquestes sagetes, no han de dissimular-se sota la forma d'una agulla de berret i fins no han de ferir-nos epidèrmicament? Si a tot, en els moments lírics, a la patria i a l'ideal, als nostres grans estimats i als nostres grans desitjos fem una prometença de la nostra sang, be podem fer el present

d'una gota d'ella a la galanteria i a la dona. Si blanques mans no ofenen, les agulles de les pompes femenines no deuen fer mal, i nosaltres, galants homes, podem fer el sacrifici d'una esgarrinxada pensant que'ls vells cavallers per les dames donaven la vida, lluitant per elles en els torneys amb punxes, no pas d'agulles, sinó de llances. L'Oriol Martorell que té un magnífic sonet dedicat a en Richelieu, concebria el gran cardenal demanant una llei sumptuària contra les agulles dels berrets de senyores? El cardenal ja sabia que a ferides de dama, cura d'amor.

I tampoc la descortesia d'obligar a les senyores a treure's el berret en els cines, que si als cines s'hi va per a les emocions dels melodrames, també a contemplar l'espectacle de les testes femenines, i entre una pel·lícula d'aparexos o sensibleries mondanies i un bell cap decorat per un berret a la turca o un capell de plomes que fan pensar en les testes de les velles reines mexicanes, la disjuntiva és ben fàcil de resoldre. La bellesa del cap femení, contra la lletjesa de la pel·lícula, perquè aquell cap bé val una entrada.

Amb els berrets desapareixerien els agradables enganys dels vels. Darrera l'ambigüetat del vel, són mes misteriosos els ulls i mes atrientes les boques i apareixen les ulleres com fetes amb sospirs, amb tots els sospirs, mes treiem els vels per a millor contemplar a Tontollí i amb ells fugirà una plaenta il·lusió, que'l vel, amics, també com les drogues orientals,

De l'Ajuntament

Odras de l'arcaldia

Ha disposat l'arcalde que's regui el carrer de Pelai, que's desinfecti la clauera del carrer de Pujades (Sant Martí) i que s'urbanitzin els carrers que confluïxen a l'Hospital de Sant Pau.

Veïns

Ha visitat a l'arcalde una comissió de veïns ambulant per a queixar-se de que la Comissió d'Hisenda, no tramiti una instancia que tenen presentada demanant la replanificació.

També ha visitat a l'arcalde el viceconsell especial d'Espanya a Mendoza don Matute Velez, que anava acompanyat de nostre amic don Martí Matons.

Presos

Ha mort un fill del regidor don Jesús Condominas, el qual endormí a les 10 hores.

Firma

S'ha firmat l'escriptura de compra de 2358 pans del carrer de Badel (Sants) senyors Vicens i Gou, per la quantitat de 1.500 pessetes, per a total obertura del mateix.

Informació telegràfica

Madrid 5, de 12 matí a 9 nit

La darrera jornada

La sessió del Congrés no deixa de tenir interès, sense arribar al grau d'intensitat que varen adquirir les dues anteriors. Lo més interessant a saber era lo que podia expressar el quefe dels socialistes respecte a l'anunci evolutiu de don Melquíades i el senyor Iglesias, sense enfundir en a comentar-lo i especificar com quedava la conjunció, se limità a dir que els socialistes estarien al costat dels republicans que seguien treballant amb fe i entusiasme per l'adveniment de la República.

El líder socialista no podia en parlar per altra manifestació.

En aplaudir pels senyors Sol i Ortega, Castrovieja, Soriano, Albornoz i Santacruz. Després d'això la gent política ha pensat en la data en que's farà pública la ruptura de la conjunció, cosa que s'espera; donat que un dels seus principals elements, el reformisme, se desintegra d'ella i dels seus elements republicans alguns queden fora de la mateixa.

L'intervenció en el debat de don Gabriel Maura se sabia que era sols per a respondre a determinats al·lusos, si al·lignat interès en el discurs del senyor Maura i Camacho, al final, quan a l'expressar l'emoció que produïa l'anunci d'ingrés en la monarquia del senyor Alvarez li deia en aquest que vivia sense treure a riure perquè hi havia lloc per a tots i havent quedat en aquest punt el debat, la sessió no fou més que un pont per arribar a altres conseqüències.

El temps de l'ordre del dia se dedicà al debat sobre el projecte derogant la llei de jurisdiccions, i just és fer constar que a la Cambra no's respirava l'ambient que hi havia a l'arcaldia.

El debat, en la majoria, abandonant els seus quans començà a consumir el primer torn en contra el diputat conservador senyor Montes Jovellar, i en el saló de sessions quedaren dues dotzenes de representants amb el compromís de permanecer en seu lloc per a donar aspecte d'assensament deliberant a la Cambra popular. Amb gran tranquil·litat se desenvolupà el debat i sols a l'intervenció, consumint el segon torn, el senyor Ventosa, la Cambra s'anà a quiescència.

El senyor Ventosa, es cregué obligat a explicar la gènesi d'aquesta llei, i encara que sobriament ho feu.

Després d'un preàmbul en que enumerà els danys causats per la llei de jurisdiccions, exposà la conveniència de limitar l'estendia de la jurisdicció de Guerra i annexionar el rigor de les penes que se senyalen en altres Còdix, amb lo qual ens apropiem a les pràctiques de l'administració de justícia que s'observen en els pobles europeus.

Després examinà el projecte en el seu aspecte jurídic i tan convincentment ha sigut les raons que han portat a la comissió el conveniment de la necessitat de fer certes modificacions en el dicteu sense deixar que aporcar per a això una esmena que havia anunciat.

El presupost

La comissió general de presuposts del Congrés s'ha reunit amb assistència del ministre d'Hisenda per a dictamen el projecte de llei d'autorització al Govern per a l'endeutament de l'Estat i el del Tresor amb l'objecte de satisfer els gasts que ocasionen les obres públiques.

Després de la llarga discussió, en la que han intervingut els representants de la minoria conservadora, s'ha acordat dominar el dicteu sobre l'article tercer de dita llei amb lleugeres modificacions, deixant en suspens els restants articles per a successives reunions.

Per l'acord de la comissió s'autoritza al Govern per a modificar les condicions de l'emissió i negociació del Deute determinades en el R. D. de 30 de desembre últim però subjectant-se a lo presentat en l'article primer de la llei citada de 14 de desembre del mateix any.

En sa virtut les obligacions del Tresor que's troben en circulació s'han admeses per tot el seu valor en la cursa del Deute que en son a emetre.

L'acord de la comissió de presuposts donà origen a que molts conservadors se congreuissin de propalar pels passadissos del Congrés, que en el si de la comissió hi havia trobat dificultats l'aprovació dels recursos econòmics que'l Govern oferia al senyor Gasset a l'encarregar-se del ministeri de Foment.

Foment

En la seva darrera sessió acordà aquesta comissió passar a l'informe de la Secció facultativa l'instancia de la Societat de Tramvies respecte la modificació de l'emplantament de vies i enllargos de la plaça de la Creu i carrer de Nostra Senyora del Coll, així com una instancia de don J. Camps i Rocha, sollicitant la concessió d'un tramvia des de la Rambla de Catalunya a Pedralbes.

Concedir la finca de la llibreria a Vallvidrera, per a establir-hi una colònia escolar.

Desestimar l'instancia del Saturn Parc demanant autorització per a augmentar fins a 50 cèntims, l'entrada a les atraccions dels dimarts, a l'objecte de destinar la recaptació a la formació d'una colònia escolar.

Veure amb satisfacció l'instancia dels veïns de la Riera de Cassolas, els quals ofereixen la cessió de terrenys per a procedir a l'urbanització del sud d'el carrer, cessió que gestionarà la comissió.

Preses de possessió

Difundí pendent possessió de la presència d'Escorcadors, nostre amic don Martí Matons. Aleshores prengué de la tinença d'arcaldia del districte IX, el senyor Lladó.

Veuuà l'herència del senyor Rosés, reparat.

la vida, constantment hi ha entre Ceuta i Tetuán caravanes portadores d'articles i diners i aquest és l'únic per a quel·lillatges a aquest lloc.

El general Albuja ha pres grans mesures per a evitar el bandolerisme, però donada la naturalesa del terreny i altres circumstàncies és molt difícil caminar depressa en la repulsió del mal.

Coorix ara en la regió de Tetuán lo que passava no fa molt a Andalusia on hi hagué que utilitzar nombrosos contingents de gent civil i lluitar veritables batalles per a acabar amb el bandolerisme.

El Govern ha enviat instruccions al nostre Resident per a que garantís l'ordre i que's robus s'evitin amb mides i operacions de policia com es va fer a Màlaga i Granada, quan es perseguia als bandolers que sembraven el terror en els pobles de aquestes províncies.

Això és, sincerament manifestat, lo que passa al Marroc i, per consegüent, per desmentir en absolut aquesta campanya que una part de la premsa francesa, singularment "Le Journal", s'empenyen en fer, presentant dificultats que no existeixen.

Es fals lo que's diu d'haver-se declarat l'estat de guerra en nostra zona d'influència i altres coses per l'estil.

Està clar que quan tenim allí 40.000 homes és perquè tenim temors de que puguin venir successos desagradables.

Si tinguéssim la seguretat de que no passaria res, no hi hauria motiu per a mantenir allí un cos d'exèrcit tant nombros.

No obstant, aquesta estada de tropes allí, més que una necessitat, és una previsió.

Després el comitè de Romanones ha dit que a les tres de la tarda acudirà a una reunió de la Comissió de Mancomunitats en el Senat, que's celebra per a examinar les esmenes presentades al projecte, i acordar les que puguin admetre's.

D'aquesta reunió esperem que sortirà una fórmula d'harmonia.

També espera que en aquesta setmana quedí aprovat el projecte de jurisdiccions.

El de Mancomunitats trigarà molt més, perquè és tasca més delicada i més llarga.

El Marroc sagunt
Telegrama oficial de Tetuán:

Comissari a ministre de la Guerra.

Durant la nit passada un grup de malfactors s'ha acostat a la granja agrícola que el senyor Ruiz Albert posseeix a uns deu quilòmetres de Tetuán i com tots els seus treballadors dormien, sense adoptar cap classe de vigilància, els malfactors els han sorpresos fent-los sis morts i altres tres ferits.

El fet ha correngut per descaut dels altres que no adoptaven a la nit mides de seguretat.

Així mateix aquest matí una secció de infantaria del destacament de Derza que anava a restablir el servei a les aigües, ha rebut una descàrrega.

La botxa que tapava aquell paratge ha impedit perseguir als malfactors que s'han retirat sense esser vistos.

No obstant, el servei de l'exploració que en un gran rodel ha presenciat una companyia del destacament, no ha pogut contrarestar el propòsit dels malfactors i ha ordenat el servei a tota de batuda.

A conseqüència d'això s'ha conseguit detinar a un dels agressors, que ha sigut condemnat a mort pel Marroc.

Aquesta tarda o demà serà executat.

A una parella de cavalleria que estava a l'alt presant servei de vigilància en el camp del Rio Martín, se li va fer un dispar a distància, resultant ferit un dels soldats.

Immediatament es reconstruï la patrulla de cavalleria i la parella formava part i donà una butuda pels voluntats, fent greument a un moro i fent presoners a altres tres, que foren portats a la plaça.

He adoptat mides rigoroses per a impedir nous atropells i s'imposarà merescut càstig.

Consell de ministres
Demà, a les onze, es celebrerà Consell de ministres en la Presidència i probablement el dissabte molt de jor el comitè de Romanones anirà a la Granja per a posar vots de creu a la firma del rei.

El procés de Sancho
Ja està designat el tribunal que ha de jutjar a Rafael Sancho Alegre, en la causa que se li segueix per delictes de regidori frustrat.

El componen els tres magistrats de la secció tercera don Francisco Martínez Martín, que és el ponent, i don Ramon Fernández del Valle.

Com per a les causes de pena de mort en tribunals de dret, han de compondre's cinc magistrats, la Sala de Govern ha designat als senyors don Rafael García Bona i don Luis Rubio.

El defensor senyor Barriovero, accedint a lo ordenat per la Sala en l'auto que dictà sobre admissió de les proves, ha rebut a tres la seva llista de 15 perits mèdics designant als senyors Ober, Chugarro i Izquierdo.

La Sala ha posat a disposició d'aquests senyors al processat i el procés.

Les Mancomunitats
La Comissió. — Una esmena

Aquesta tarda s'ha reunit al Senat la comissió del projecte de Mancomunitats, amb assistència del quefe del Govern.

A l'acabada reunió el senyor Roig i Bergadà ens ha manifestat que, atenent la comissió d'un alt aspecte de transigència, havia examinat les esmenes presentades, admetent, en part, qualsevol de lo proposat, que no afecti en res a la part substancial del dicteu.

La comissió, entre altres coses, accepta que per a la dissolució d'una mancomunitat no's necessiti una llei, sinó que la pugui acordar el Govern, escoltat previamente el Consell d'Estat.

Es posa un límit a lo que pot ser objecte de deliberació de la Mancomunitat, en els assumptes a que'l projecte es refereix.

Per a cedir a la Mancomunitat un ferrocarril dels compresos en la llei d'estratègies es necessitarà l'informe del ministeri de la Guerra.

El senyor Roig i Bergadà ha dit que esperava que's firmaven les esmenes es presentades per satisfets.

Ara bé; com ahir deien, no's tracta del projecte en si, sinó de les intrínseques polítiques que's posen en joc per a evitar la seva aprovació.

Així, quins ningú parla de les ventajoses dels inconvenients del projecte, sinó de si aquest o els altres elements demanaran el suport i de la dificultat de reunir tal número de vots.

Avui han arribat vots senadors adictes al Govern i alguns catalans, com els senyors Monreal, Sotres i Travé.

La discussió s'ha breu.

Amò, tot, és aventurat anar-lo a que pugui succeir en la votació, perquè's que avui es disposa a demanar la votació, pensant que no hi haurà número suficient de vots, serà advertit de la responsabilitat que contrauen, perquè, com és natural, a aquesta conducta es contraria amb igual decisió, creant-se una situació molt difícil per al funcionament del Senat.

El marqués de Santa Maria ha presentat una esmena al projecte de llei sobre mancomunitats.

La comissió dictaminadora es va reunir per a estudiar les esmenes presentades i acordar admetre algunes en part.

Les modificacions més importants introduïdes en el dicteu del Senat son:

Primera. Per a dissoldre la mancomunitat no fa falta una llei, poguent-ho fer el Govern escoltat al Consell d'Estat.

Segona. Per a incorporar a una mancomunitat ferrocarrils dels compresos en la llei d'estratègies, no fa falta una llei, sinó que la pugui acordar el Govern, escoltat al Consell d'Estat.

manut ferrocarrils dels anomenats estratègies, no fa falta una llei, sinó que la pugui acordar el Govern, escoltat al Consell d'Estat.

tercera. La Mancomunitat no podrà ocupar-se de més assumptes que aquells tasolament consagrats en el dicteu.

El senyor Montero Rios i el comitè de Romanones conferenciaran sobre'l curs del debat sobre les Mancomunitats. Els dos guarden absoluta reserva però s'assegura que la entrevista no ha sigut cordial.

S'ha dit en el Senat que alguns senadors liberals demanaran el aquorums al voler el projecte de Mancomunitats.

En vista d'això el comitè de Romanones ha cridat a alguns senadors amics seus, que han correngut avui a la sessió.

Si es demana el aquorums, els senadors catalans estan disposats a demanar-ho també per a tots els projectes que vagin a la Cambra.

Així seria impossible o difícilíssima la labor legislativa del Senat i potser la vida del Govern.

CONGRES

A les 340 obre la sessió el senyor Villanueva, trobant-se en el banc blau el senyor Alba.

S'aprova l'acta de l'anterior.

Preses i preguntes. — El senyor FATA demana al Govern que s'interessés pels pobles de la vall de Baztan que han sigut víctimes de les inundacions.

El senyor ALBA ofereix portar l'assumptes al Consell de ministres.

El senyor BUCALLAL (don Isidor) demana se persegueixi la fabricació de vi artificial.

El ministre de FOMENT li contesta amb els ofiments de rigor.

El senyor IZQUIERDO demana que's rebassi la taxa telegràfica per a Canàries.

El senyor ALBA diu que no depèn d'ell sol i que's posarà d'acord amb el seu company d'Hisenda per a veure si'l pot complaure.

El senyor ANQUITA demana l'expedient d'embarg dels béns deca regidors d'un poble de la província de Jaen.

Varies preguntes entre elles si és cert que'l delegat d'Hisenda de Jaen exigeix el 10 per 100 en totes les multes imposades per industrial.

També formula preguntes relacionades amb la manera de recaptar la renda de alcohol i demana dades per a explicar una interpel·lació.

El ministre de FOMENT promet fer les averiguacions necessàries.

Se renoua el debat polític.

El PRESIDENT concedeix la paraula al senyor Senante.

El senyor SENANTE començà el seu discurs felicitant al comitè de Romanones perquè des dels banys dels republicans i dels liberals han surtit veus per a contestar al discurs del senyor Maura, al que no contestà el quefe del Govern.

Però aquelles veus, diu, obriren una escissió en la majoria i s'ha format un nou grup, el dels homes de 30 anys.

El senyor SORIANO interromp.

El senyor SENANTE li diu que encara espera la seva interpel·lació sobre l'anarquisme.

Se suscita un incident entre l'orador i el senyor Soriano, que'l president talla a cops de campaneta.

Seguix dient el senyor Senante que's precisa que'l Govern rectifiqui la seva política i que, si no ho fa, no podrà comptar amb els conservadors per al torn en el Poder.

Ja es hora, diu, de que's contesti an això. El país té dret a saber qual és el qual seguirà sent la política del Govern.

Al·ludix després a la presència del senyor Gasset en el banc blau i a la sortida del senyor Barroso del Gabinet, recordant les manifestacions que feu l'actual ministre de Foment al contestar al senyor Salvatella.

Preguntà al senyor Gasset en què consisteixen els ofiments que se li feren per a desorganitzar el seu programa.

Recorda que'l senyor Gasset fou dels liberals que s'oposaren al projecte de Mancomunitats, i li pregunta si ho ha oblidat i si està ara conforme amb el projecte.

També recorda al senyor Gasset que sempre's mostrà opositat a nostra acció a Àfrica.

Al·ludix al viatge del rei a París, preguntant la classe de compromisos que s'han contractat en l'ordre internacional.

Esirma que constitueix un perill grandíssim per al país l'aproximació a França i Anglaterra.

Insisteix en lo que digué altres vegades sobre'l problema del Marroc a saber: que Espanya no pot girar les espatlles al seu dret, però que no es tolerable que nostra acció sigui apropiada per altres i menys per a defensar interessos particulars.

Referent-se a la supressió dels consums senyalà el fracàs de la reforma, que ha vingut a agravar el problema de les subsistències.

S'ocupa de la política econòmica i diu que els liberals porten l'Hisenda al desastre.

Respecte a l'Instrucció pública, diu que els liberals estan legislant arbitràriament i de manera nociva.

Parla del dicteu sobre l'ensenyança del cateisme i comenta lo fet en aquest assumpte pel Govern i pel Consell d'Instrucció pública. Diu que'l dicteu és geridic, ridícul i repugnant.

El senyor VINCENTI: Es constitucional.

El senyor SENANTE: Ho és, però voldria que S. S. hagués sentit a persones respectables i competents lo que diuen d'aquells decrets.

El senyor VINCENTI: No fa falta. Quins són?

El senyor SENANTE: Ja ho diré a S. S.

El senyor VINCENTI: Fa 27 anys que esto així.

El senyor SENANTE: I es llastima que a S. S. el tingun tan oblidat i desaterrat del banc blau, sense fer-lo ministre.

(Rialles).

Sostenen els senyors Senante i Vincenti una dial·lectica animada que amenitza el campanya presidencial.

El senyor Senante, amb veu de trèu diu al senyor Vincenti: Simi's S. S. a la minoria dels 30 anys (Grans rialles).

Seguix l'orador analitzant amb duresa el dicteu sobre'l Cateisme, sostenint que constitueix un atropell a les llibertats.

Afirma que els liberals no són liberals pux prenent absorvir l'ensenyança i fer-la laica, i pregunta:

Perquè no declarau la llibertat d'ensenyança i deixau que al costat d'un col·legi laic n'hi hagi un altre catòlic i un altre protestant?

Prova l'orador que's catòlics no s'oposen a la llibertat d'ensenyança.

Preguntà al partit conservador si està conforme amb que sigui un fet el canvi del règim i de la monarquia en la forma en que desitja don Melquíades Alvarez.

Preguntà si és veritat que han desaparegut, els obstacles tradicionals.

Diu que la llacuna Estigia de que parlava el senyor Maura està en el mateix règim. (Rumors).

Torna a protestar de l'atentat que costà la vida al senyor Canalejas i del que fou objecte el rei.

Diu que repetirà sa protesta contra les causes que determinen tals atencats.

Acaba en un paragraf brillant i enèrgic dient al senyor Maura que'l dia que's decidí a donar la batalla al liberalisme i als enemics de la patria confiant en la sacrosanta religió, aquest dia el seguirà lo millor i mes nombros del partit conservador i además tots els catòlics espanyols que desitgen donar la cara i posar son pit davant de l'enemic.

legi laic n'hi hagi un altre catòlic i un altre protestant?

Prova l'orador que's catòlics no s'oposen a la llibertat d'ensenyança.

Preguntà al partit conservador si està conforme amb que sigui un fet el canvi del règim i de la monarquia en la forma en que desitja don Melquíades Alvarez.

Preguntà si és veritat que han desaparegut, els obstacles tradicionals.

Diu que la llacuna Estigia de que parlava el senyor Maura està en el mateix règim. (Rumors).

Torna a protestar de l'atentat que costà la vida al senyor Canalejas i del que fou objecte el rei.

Diu que repetirà sa protesta contra les causes que determinen tals atencats.

Acaba en un paragraf brillant i enèrgic dient al senyor Maura que'l dia que's decidí a donar la batalla al liberalisme i als enemics de la patria confiant en la sacrosanta religió, aquest dia el seguirà lo millor i mes nombros del partit conservador i además tots els catòlics espanyols que desitgen donar la cara i posar son pit davant de l'enemic.

El Sr. CASTROVIDO: Amén! (Rialles)

El senyor SENANTE: Amén vol dir: Així sigui. Això dic jo: Amén! I ara acabo demanant que Deu il·lumini a tots per a cumplexin son deure. Amén! (Rialles).

El ministre de FOMENT li contesta. Diu que sens dubte el senyor Senante ignora que fou el sempre partidari de la descentralització.

Repeteix les declaracions que feu el ministre d'Estat sobre el viatge del rei a París i nega que s'hagi contret cap classe de compromisos.

Declarà que lo únic a que s'encaminà el viatge fou a estrenguer l'amistat amb la nació francesa.

Referent a l'ensenyança diu que'l Govern no s'ha inclinat ni a un costat ni a l'altre.

Declarà que'l Govern seguirà el seu camí sincerament sense ocultacions en la sombra.

Diu que existeix compromís terminant del Govern de reunir les sumes necessàries per a que el realitzí sa política hidràulica enfront del ministeri de Foment i creu que la majoria li prestarà l'apoi necessari per a això.

Acaba dient que no farà discursos, però que realitzarà obres interessants, beneficònies per a la nació, com el panit de la Penya, que s'inagurarà dintre de pocs dies.

A l'acabar son discurs el senyor Gasset, la majoria permaneix impassible.

El senyor SENANTE rectifica i diu: Celebro molt aquests propòsits de S. S., però em temo que tots aquests pantans estiguin com sempre buits.

Seguix l'orador raificant tots els seus arguments, puix entén que'l ministre no ha contestat a son discurs.

El ministre de FOMENT ratifica també.

El senyor SENANTE torna a rectificar.

El senyor AZCARATE intervé en el debat. Començà a parlar i no se'l sent.

Com està en el primer escó, els diputats li indiquen que pugi al seu per a que se'l senti millor. Així ho fa el senyor Azcarate.

Al·ludix al discurs del senyor Maura, diu que sempre aconsellà als seus amics que quan se restauri la República haurà d'escriure en lletres molt grosses els lemes amoratit i legalitat.

S'estranya de que ara es facin acusacions de moralitat quan no hi ha legalitat més escandalosa que aquella en que s'està banyant el Banc d'Espanya.

(Contina la sessió).

SENAT

El debat de les Mancomunitats

Don Amós Salvador obre la sessió a les 345, ocupant el banc blau el ministre de Estat.

En els escons i tribunes escassa concurrencia.

S'aprova l'acta.

Preses i preguntes. — El due de SAN PEDRO GALATINO pregunta si el Govern té notícia d'una comissió granadina que ha arribat a Madrid per a demanar la derogació de la llei de sures en punt a la gravació per perjudicar molt als productors.

(Entra en el saló el ministre d'Instrucció pública).

ESPECTACLES

Teatre Novitats

Companya còmica-dramàtica del Teatre de la Comedia de Madrid. Avui divendres. Nit a un quart de deu. Tercera d'abonament. Segona representació de la joguina còmica en tres actes de gran èxit.

El premio Nobel

Demà dissabte escullit programa. Se despatxa en Comptaduria.

Gran Teatre Espanyol

Darrera setmana, darrera, que se projectarà la cèlebre pel·lícula

Quo Vadis?

Veritablement preus econòmics
Butaca, 50 cts. General 25
Tarde a les 6. Nit a tres quarts de deu

Saturn Parc

El millor Parc amb els sports i atraccions més notables i grans del món entre els quals figuren els monumentals Wishing Waves el sport més volgut pels elegants públics de París i Londres. «Els Urals», model de muntanyes russes de fèrria construcció, les més emocionants i les de millor seguretat que hi ha a Europa. «Tubos de la riss», succés sens exemple, «Tòbogan» i «Patin ondulat», ont se troben les més originals sensacions, «Aeroplans cautius», «Valcell en marxa», «Gran laberint», «Tirs de totes classes», «Gran Skating-Rink», «Taberna de destrucció», «Teatre-cine» i altres nombroses atraccions. Amenitzarà tarde i nit la reputada banda del regiment d'Alcàntara. Dissabte nit inauguració del invent teatral de millor èxit a París.

Tanagra

ENTRADA DE PASSEIG 10 CENTIMS
Avui: Tots els dematins de 11 a 1 en el «Skating Rink» sessions exclusivament per a casenyança sense pagar entrada en el Parc.
Nota: A instances d'alguns asidus concurrents al sport «Wishing-Waves», aquesta Empresa no obstant l'immensa cost que en si porta dit sport ha accedit a reformar el seus habituals preus en la forma següent:
Primera volta. 0'50 ptes.
Voltes successives. 0'25
Abonaments de 12 voltes. 3

Teatre Còmic

Avui divendres a les nou.

Exit grandios de Las Bayaderas

Primer «El nuevo testamento». Segon Las Bayaderas 3 actes. colossals Lluís Rodríguez, Julia Gómez, Mercè Gay. El llibre es una filigrana, la música es deliciosa. Dissabte estranya «Amor y libertad». En preparació «Juego de amor».

FRONTO COMTAL

Gran partit per a avui a dos quarts de cinc.
Entrada 1'50 ptes.

ZURO PARK

Obert tots els dies de quatre tarde a una nit. Banda militar, Tribu Orient, Atraccions, Café-restaurant, Esplèndida il·luminació. Servei extraordinari del tren de Sarrià i tramvies. Demà dissabte per la nit inauguració del nou «Carrousel Torra», el més esplèndid d'Europa.
Entrada, 25 cèntims

por Bombita hermanes, Gallo, Viquez y Peco Madrid. Dilluns vineat «Blanco contra negro», 2.000 m. Pasquali.

Gran cine saló Doré

Avui divendres herms programa de pel·lícules i grans atraccions. «Pilar Guitart», cançonetista, «Luz Ideal» ballarina. En tasisme gran de la troupe

1-2-3-4-5 Mongador

Ovacions continues a la millor atracció que actua a Barcelona troupe «Andos», composta

1-2-3-4-5 Japonesos. 1-2-3-4-5

amb els seus difícils treballs, jocs icaris

Escala d'equilibris

bambú japonès, corda penjanta i altres.

Els Japonesos

Darrera dies, darrera dies, darrera dies.

Butlletí comercial

5 Juny de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Oper.	Dinar	Paper
Londres, 90 dies vista.	26'93	
París, 90 dies vista.	27'43	
Madrid y places banca, a 3 d.	8'75	

Efectes públics

Oper.	Dinar	Paper
Denta Int. em. 1903 serie A.	84'35	
— B.	81'75	
— C.	81'65	
— D.	81'00	
— E.	80'80	
— F.	80'75	
— G. H.	85'75	

Amortizable

Oper.	Dinar	Paper
Amortizable serie A.	100'50	
— B.	100'15	
— C.	100'15	
— D.	99'90	
— E.	99'75	
— F.	99'55	
— G.	99'55	
— H.	99'55	
— I.	99'55	
— J.	99'55	
— K.	99'55	
— L.	99'55	
— M.	99'55	
— N.	99'55	
— O.	99'55	
— P.	99'55	
— Q.	99'55	
— R.	99'55	
— S.	99'55	
— T.	99'55	
— U.	99'55	
— V.	99'55	
— W.	99'55	
— X.	99'55	
— Y.	99'55	
— Z.	99'55	

Obligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

Obbligacions

Oper.	Dinar	Paper
Nord d'Esp., prior Barcelona	81'00	
— Lleidà, Ros, Tar.	81'00	
— Villalba a Segorla	81'00	
— esp. Alm. Val. Tar	81'00	
— Oca a Fr. a. alt. lla.	81'00	
— Mines Sant Joan Abades.	81'00	
— Tarragona a Bar. y Fransa.	81'00	
— Madrid, Sarag. Alic. serie A.	81'00	
— B.	81'00	
— C.	81'00	
— D.	81'00	
— E.	81'00	
— F.	81'00	
— G.	81'00	
— H.	81'00	
— I.	81'00	
— J.	81'00	
— K.	81'00	
— L.	81'00	
— M.	81'00	
— N.	81'00	
— O.	81'00	
— P.	81'00	
— Q.	81'00	
— R.	81'00	
— S.	81'00	
— T.	81'00	
— U.	81'00	
— V.	81'00	
— W.	81'00	
— X.	81'00	
— Y.	81'00	
— Z.	81'00	

BORSI Y CANVIS

n'ormació de casa FILLS DE F. MAS SA OLA Rem-
bia del M. 22

Bors del matí

Oper.	Dinar	Paper
Interior, 11 de mes.	88'92	80'55
Alcanta, idem.	101'95	101'80
Norda, idem.	103'50	103'50
Orensa, idem.	103'50	103'50
Colonias, idem.	103'50	103'50
Catalanes.	87'00	

Bors de la tarde

Oper.	Dinar	Paper
Interior, 11 de mes.	88'92	80'55
Alcanta, idem.	101'95	101'80
Norda, idem.	103'50	103'50
Orensa, idem.	103'50	103'50
Colonias, idem.	103'50	103'50
Catalanes.	87'00	

Canvis de moneda

Oper.	Dinar	Paper
Alfons.	8'20	1'30
Isabel.	11'20	
Unes.	9'30	
Or de quatre duros.	9'30	
Or de un y dos duros.	7'25	
Dollars.	11'20	
Lliures.	2'30	122
Francs.	13'50	

Borsa de Madrid

Oper.	Dinar	Paper
Interior comptat.	88'75	
— 11 de mes.	88'75	
— 11 de mes.	88'75	
Amortizable 5 per 100.	90'00	
— 4 per 100.	90'00	
Banc d'Espanya (accional).	459'00	
Accions Tabacalera.	467'00	
Riu de la Plata.	467'00	
Sucreria preferents.	46'20	
— ordinaries.	12'80	
obligacions.	108'85	
Francs.	27'30	
Lliures.	27'30	

Plassa de Barcelona

n'ormació de la casa ALGODONERO DE BARCELONA
LIVERPOOL, 5 de juny

COTONS

Oper.	Dinar	Paper
Disponible.	6'62	
Maig-Juny.	6'40	
Juny-Julio.	6'38	
Julio-Agost.	6'35	
Agost-Setembre.	6'25	
Setembre-Octubre.	6'13	
Octubre-Novembre.	6'07	
Novembre-Diciembre.	6'04	
Diciembre-Janer.	6'03	
Janer-Febrer.	6'03	
Febrer-M		